

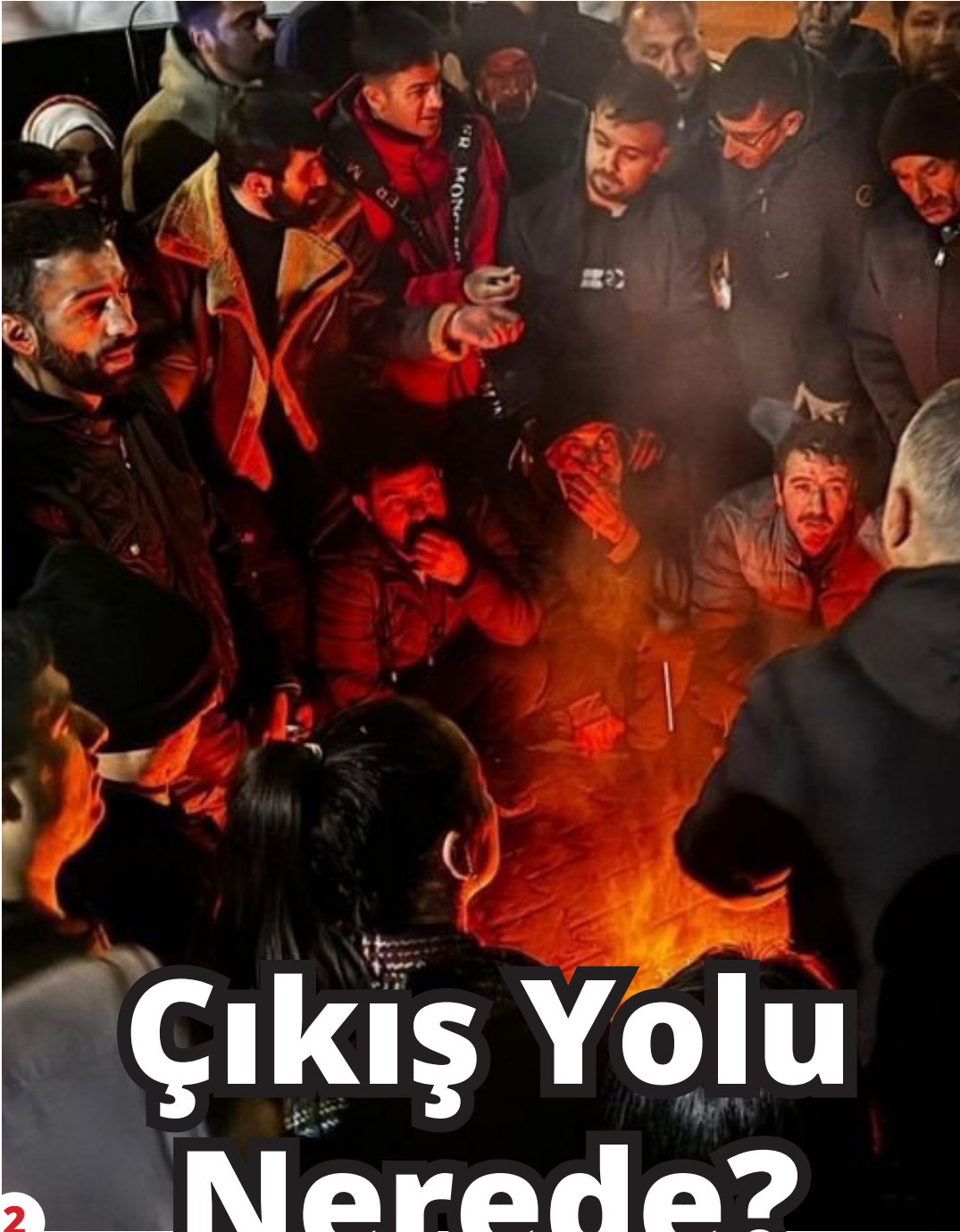
MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi24.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazete90
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

29 Ekim 2025 S.83

ÇIKIŞ YOLU Nerede?

Artık durumu betimlemeye kelimeler yetmiyor. Türk atekelci kapitalist düzenindeki siyasal ve toplumsal çürüme, iktisadi çöküş, yozlaşma, talan ve yağma... Tarif edilebilirlik sınırlarının çok ötesinde! "Tepedeki" tepişme, karşılıklı suçlamalar, ortalığa saçılan yolsuzluklar, burjuvazinin "en kutsallarının" bile leblebi çerez gibi harcanıp gitmesi, sıradan insanın havsalasının alamayacağı boyutta rakamlarla ifade edilen rüşvetler ve mala çökmeler... Bu ülkenin rutini artık budur.

Devamı 2. sayfada...

2 "Dünya Bizim Saldırılarımızdan Bıkmıştı!"

4 Kapitalizm Nereye Gidiyor?

7 Faşizmin Rezervasyonlu Açlığı

9 Bütünsel Değişim

11 Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu Kuruldu

Çıkış Yolu Nerede?

Manşet

İngiltere ile imzalanan 20 savaş uçağı anlaşmasına bakın örneğin. Tanesi 500 milyon dolardan 20 uçak! Piyasa fiyatının 3 katından fazla paraya alınıyor bu uçaklar ve davul zurna eşliğinde kutlama yapıyor Ankara! İngilizler şaşkın bir mutluluk içinde: "Tek seferde yaptığımız gelmiş geçmiş en büyük satış" diye başlıklarla duyuruyor İngiliz gazeteleri. Majestelerinin İşçi Partili başbakanı "Sir" Starmer, Ankara'da iki Eurofighter jeti önünde, resmen bir YouTuber edasında, ağzı kulaklarında veriyor müjdeyi İngiltere'ye!

Hayır, burada "bir savaş uçağı parasıyla şu kadar okul, bu kadar istihdam" vs diyecek değiliz. Sadece çürümenin, talanın, yozlaşmanın, rüşvetin boyutlarını göstermek için bu örneği veriyoruz. Bu "tarihi anlaşma" ile "tepedekilerin" ceplerine akan korkunç rakamlara dair bir fikir olsun diye bahsediyoruz.

Yeraltı-yerüstü, akla gelebilecek tüm kaynakların, toplumun yarattığı her şeyin korkunç bir açgözlülükle yağmalandığı bu "Han-ı Yağma" düzeninde, bu gerçekten bir avuç insanın her şeyi iç ettiği düzende, **12 milyon insan işsiz**. Bunları aile üzerinden hesaplarsanız, **30 milyonu aşkın insanın nasıl korkunç bir yokluk içinde** olduğunu bulursunuz. Hiçbir geliri olmayan milyonlarca insan!

Hepsi bu değil. **4 kişilik bir ailenin yalnızca gıda harcaması 28 bin TL**. Yoksulluk sınırı ise 91 bin TL'yi aştı. İnanılması güç ama, Türkiye'de yaşam maliyeti, Avrupa ortalamasını katlıyor! **Gelir ise Avrupa ortalamasının yarısı bile değil**. Artık ortalama ücret haline gelmiş olan asgari ücret, gıda harcamalarının bile altında. Gelir uçurumu, yoksulluk ve sefahat arasındaki karışıklık, açlıkla lüksün muazzam bir hızla büyümesi!..

Bu çürümenin, bu yağma düzeninin sistem içi araçlarla düzeltilebileceğini düşünen varsa fena halde yanılıyor. Eskilerin "tuz koktu" dedikleri noktayı bile aştık çoktan. Kendi geleceğimizi kendi ellerimize almak için ayağa kalkmak, bu kokuşmuş düzeni tümünden havaya uçurmak zorundayız.

"Tepedeki" kavga, çekişmeler, oradan çıkacak olası bir "yeni iktidar" bizim kurtuluşumuz değil. Çözüm kendi ellerimizde. Ancak emeğin iktidarı, ancak gerçek bir halk devrimi kurtarabilir bizi. Şimdi tüm dikkatler işçi ve emekçilerin bu bilinçle tabanda örgütlenmesine!

"Dünya Bizim Saldırılarımızdan Bıkmıştı!"

Editör

Başlıktaki ifadenin devamı şöyle: "Biz diyorum yani İsrail ve biz. Sonra Bibi'ye dedim ki, 'Bibi, tüm dünyaya karşı savaştamazsın. Bireysel savaşlar yapabilirsin ama tüm dünya sana karşı. İsrail dünyaya kıyasla çok küçük bir yer'"

Okurun kolayca tahmin edebileceği gibi, başlıktaki ifade dahil, bu sözler ABD'nin kendini beğenmişlikte eşi benzeri görülmemiş başkanı Trump'a ait. Ama, örneğimizde görüldüğü gibi, bu kendini beğenmişliğin umulmayacak bir açık sözlülüğe yol açması gibi yararları da oluyor işte.

Şimdi başa dönebiliriz. ABD Başkanı Trump, bu sözleri siyonist İsrail Meclisi Knesset'te Batı Şeria'nın ilhakına ilişkin tasarının kabul edilmesi üzerine yaptığı değerlendirmeden sarfediyor. Trump'a oylama hakkındaki görüşü soruluyor; şu yanıtı veriyor:

"Bu olmayacak, bu olmayacak. Arap ülkelerine söz verdiğim için bu olmayacak. Bunu şimdi yapamazsınız. Böyle bir şey olursa İsrail, ABD'nin tüm desteğini kaybeder" Trump'ın oylamadan duyduğu hayal kırıklığı ve öfkesi sözlerine yansıyor. Geçerken belirtelim, ABD Başkan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı da

Trump gibi Knesset'teki oylama karşısında öfkeye kapılıyorlar. Belli ki, mahalleye saldıkları kuduz köpek, kendi belirledikleri sınırların dışına çıkmaya heves etmiş.

İsrail'in, emperyalist devletlerin Ortadoğu'ya saldıkları bir kuduz köpek olduğu biliniyor ve bu yüzden üzerinde durmak istediğimiz nokta bu değil. Trump'ın açıklaması, belki de, tonlarca sayfalık araştırmayla elde edilemeyecek ikna edici bilgileri, en damıtılmış halleriyle önümüze seriyor; bunların üzerinde durmak gerek.

Birincisi, "Dünya bizim saldırılarımızdan bıkmıştı. Biz diyorum yani İsrail ve biz" diyor. Yani, Filistin halkı üzerinde tarihi imkansız bir soykırım katliamı yapan, sadece siyonist İsrail değil, onunla birlikte ve **esas olarak ABD'dir**. Filistin halkına kaşı savaşan devlet ABD'dir; **Filistin halkı ABD'ye karşı savaşıyor**.

İkincisi, yine Trump'ın itiraf gibi sözleri önümüzde... Dünya halkları bu iki saldırgan devletin saldırılarından bıkmış; dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları dünyayı ayağa kaldırmışlardı. Tek tek saymaya gerek yok ama İtalya işçi sınıfını özel olarak zikretmeden

**Dinci faşist iktidar,
ABD'nin bile kendisine
kazandıramayacağı
bir "meşruiyet" kaybı
içindeydi. "Ateşkes"le
birlikte hepsinin
derin bir nefes
almasının nedeni
buydu.**

olmaz. İtalya işçi sınıfı, eylemleriyle "kendi hükümeti" üzerinde öyle bir korku salmıştı ki İtalya tarihinin en İsrail ve ABD yanlısı hükümeti olan Meloni hükümeti, Sumud Filosu'nu İsrail saldırılarından korumak için iki savaş gemisini görevlendirmek zorunda kalmıştı. Trump ve Amerikan hükümeti için belki de bundan daha korkuncu, siyonist İsrail'i protesto eylemlerinin kendi "Savaş Bakanlığı"nın koridorlarına kadar yayılmış olmasıydı. Filistin devrimi ve Filistin halkının kahramanlığı dünya halklarının vicdanını ayağa kaldırmıştı.

Eğer Trump'ın veciz ifadesiyle özetlersek, siyonist İsrail **"durmak zorundaydı yoksa dünya onu durduracaktı."** Trump *"ben neler olduğunu görebiliyordum. Siz de neler olduğunu görebiliyordunuz"* diyor. Trump tam da bu noktada üstü kapalı konuşmayı tercih ediyor. Gerçekte "neler oluyordu". Biz söyleyelim; milyonlar halinde sokağa akan dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları "kendi" hükümetlerini sallıyor, bastıkları toprağı ayaklarının altından kaydırıyordu. Onun için siyonist İsrail'in gözü kapalı destekçileri emperyalist hükümet ve devletler, başta İngiltere, Filistin devletini "tanıma" açıklamaları yapmaya başlamışlardı. Siyonist İsrail durmasaydı, dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları isyan, ayaklanma ve devrim girişimleriyle onu **"durduracaktı"**. Ne de olsa, **"İsrail dünyaya kıyasla çok küçük bir yer"**di.

Diken üstünde duranlar emperyalist devlet ve hükümetlerden ibaret değildi. Başta Ürdün ve Katar olmak üzere, Bölgenin gerici Arap devletleri ve Türkiye de diken üstündeydi. Dinci faşist iktidar, ABD'nin bile kendisine kazandıramayacağı bir "meşruiyet" kaybı içindeydi. "Ateşkes"le birlikte hepsinin derin bir nefes almasının nedeni buydu. Trum'un şu sözleri bunu anlatıyor: **"Onu dururdum ve**

durdurduğumda bölgedeki herkes bir araya geldi, bu inanılmazdı." Duyulan derin rahatlama düşülen korkunun büyüklüğünü gösteriyor.

Siyonist İsrail, kan kokusu almış köpek balığı gibi, gözü kapalı canlı ve kımlıdayan her şeye ateş eder, bomba yağdırırken ABD emperyalizmi tehlikeyi görüyor ve siyonist köpeğini durdurmak gerektiğini anlıyor. İyi de bunu nasıl yapacak? Kendisi yapamazdı. Bu "görev" için en uygununu bulmalıydı. Buradan üçüncü noktaya geliyoruz.

Bu "görev" için en uygun üç devlet vardı. Bunlar, Hamas'ın finansörü ve hamisi KATAR, Hamas'ın iplerini her zaman elinde tutmaya özen gösteren Türkiye-RTE ve bölgedeki en sadık ABD müttefiki Mısır idi. Ürdün gibi "yancı"lar da vardı elbette ama tek tek saymaya gerek yok; başrolde saydığımız üçlü vardı. Bu durumu, "Filistin'de ABD Barışı" balıklı makalemizde şöyle ifade etmiştik:

"Bu üç devletin, bu devlet başkanlarının özelliği, Filistin 'ateşkes'ini kotarmış olmalarıdır. 'Ateşkes Anlaşması'nın imzalanmasında sahne önünde ABD-Trump olmasına karşın gerçekte bu anlaşmayı kotaranlar, başta Tür-

kiye-RTE olmak üzere bir ABD eyaleti durumundaki Katar ve ABD ile en sıkı işbirliği içindeki devletlerden Mısır idi."

Yine aynı makalede, *"ABD'nin Ankara Büyükelçisi Tom Barrack'ın sosyal medya hesabından WSJ'nin haberini paylaşarak, 'Teşekkürler ve tebrikler Türkiye' diye yazması boşuna değildi. Türkiye-RTE başroldeydi."* demiştik.

ABD'nin adeta görevli memuru gibi davranan bu işbirlikçi üç devletin çevirdiği numaranın özelliği, ABD-siyonist İsrail'i büyük bir tehlikeden korumak için "ateşkes"i kotarmaya çalışırken, bomba yağmuru altındaki acılı Filistin halkının "kurtarıcısı" kılığında sahne almalarıydı.

Gerçek ise Trump'ın sözlerinde saklıydı: "Dünya bizim (ABD ve İsrail) saldırılarımızdan bıkmıştı" ve siyonist İsrail "durmak zorundaydı, yoksa dünya onu durduracaktı".

Ama "dünya" yani **dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları emperyalistleri ve siyonist İsrail'i durdurmakla kalmayacak tarihin çöplüğüne de atacaklar.** Bu noktaya hızla yaklaşıyoruz! Emperyalistlere ve kapitalizme uzun ömürler biçen sosyal reformist ve oportünist parti ve güçlere haber vermiş olalım!

Kapitalizm Nereye Gidiyor?

Taylan Işık

Kısa süre için de olsa, ÖDP'de Genel Başkanlık yapmış Prof. Hayri Kozanoğlu, Eylül ayının son gününde, üşenmemiş, oturup başlıktaki soruyu sormuş. Sanırsınız ki, soruya yanıt aramış, ama öyle değil.

Sorusuna yanıt aramak yerine, hemen birazdan aktaracağımız bir sonuca varmış. Sorusuna yanıt olarak ise, Türk Sosyal Bilimler Derneği'nin 18. Kongresi'ndeki sunumu aktarmış. İşin bu tarafı değil, **daha makalesinin başında ulaştığı sonuç, istisnasız tüm sosyal reformist parti ve güçlerin bakış açısını, düşünsel yapısını, devrime ve toplumsal sorunların çözümüne ilişkin yaklaşımlarını ortaya koyduğu için bizi ilgilendirdi.**

Diyebiliriz ki, H.Kozanoğlu, devrimci öncü işçilerin, devrimci gençliğin, öğrenmeye yeni başlayan her devrimcinin sosyal reformist düşüncüyü anında tanıyabileceği bir kalıp vermiş bize. Bu kalıp şöyle:

"Şimdilik bir dünya devrimi ufukta görünmediğine göre, yer yer sosyalistlerin seçim başarıları, kamucu belediyecilik uygulamaları, komünal yaşam arayışları gibi örneklerle yetinip küresel kapitalizm içerisinde yaşayacağımız gibi görünüyor."

Bu, sosyal reformist düşünceyi anlamamız için dört başı mamur bir kalıptır desek abartmış olmayız. Bu iddiamızın doğruluğunu göstermek için Marx ve Engels'in ortak yazdıkları "Üç Zürihlinin Manifestosu" başlıklı mektuplarına bakmamız gerekecek.

Kendi dönemlerinin "sosyal demokrat" yani komünist hareketi içinde burjuvaziyle uzlaşma düşüncesini temsil edenlerin düşünme biçimini Marx ve Engels, şöyle betimliyorlar:

"Kimse bizi yanlış anlamasın"; biz "partimizden ve programımızdan vazgeçmek" istemiyoruz; "ancak, bütün gücümüzü ve enerjimizi, önceliği olan, daha uzun erimli esinlerin tasarlanmasına girilmeden önce elde edilmesi gereken belli amaçlar üzerinde yoğunlaştırırsak, önümüzdeki yıllar için yapacak yeterince işimiz olduğunu düşünüyoruz."

Evet, aynen böyle! Madem ki şimdilik ufukta bir dünya devrimi görünmüyor, kimse bizi yanlış anlamasın ama sadece şimdilik, yer yer sosyalistlerin seçim başarıları, kamucu belediyecilik uygulamaları... gibi örneklerle yetinip kapitalizm içinde yaşayacağız. Devrim mi dediniz? O uzun erimli bir hedeftir, elbette sıra ona da gelecek ama o zamana kadar, önümüzdeki yıllar için yapacak yeterince işimiz var. Bütün bunlar "şimdilik"tir, yoksa biz devrimden, sosyalizmden, komünizmden vazgeçiyor değiliz.

Belli ki, Kozanoğlu'na göre, kapitalizmin bir yere gittiği yok; "çoklu kriz" içinde ama yine de ufukta onu yıkacak bir devrim görünmüyor.

Marx ve Engels, burjuvazi ile uzlaşmayı savunan akımların düşünce yapısını betimlemeye devam ediyorlar:

"1848'de burjuva demokrat olarak ortaya çıkan insanlar, bugün kendilerini sosyal-demokrat (sosyalist/komünist bn.) olarak da adlandırabilirlerdi. Burjuva demokratlar için demokratik cumhuriyet nasıl erişilemez bir şey idiyse, sosyal-demokratlar için de kapitalist sistemin yıkılması o kadar gerçekleşemez bir şeydir; bu nedenle de bugünün pratik politikasında kesinlikle hiçbir önemi yoktur; kişi şefaate dilenebilir, uzlaşabilir ve doya doya insanseverlik gösterisine kalkabilir."

Dünün uzlaşmacı "sosyal demokrat"ları ile bu günün sosyal reformistleri, nasıl da iki su damlası kadar birbirlerine beniyor, okur şimdi daha iyi görüyor olmalı. Sosyal reformist partiler için, örneğin Sol Parti için hala "tek yol devrim" ama "şimdilik" ufukta bir devrim görünmüyor, kapitalist sistemin yıkılması, yine en azından şimdilik gerçekleşebilir pratik bir hedef değil. Öyleyse, gerçekleştirebilir şeyler üzerine odaklanalım, "kişi şefaate dilenebilir, uzlaşabilir, doya doya insanseverlik gösterisine kalkabilir ya da kamucu belediyecilik, seçim başarıları peşinde koşabilir" vb.

Şimdi tekrar H.Kozanoğlu'nun makalesine, daha doğrusu, makalesinin başlığına dönebiliriz. İnsan sormadan edemiyor, Kozanoğlu, "kapitalizm nereye gidiyor" sorusunu niye sormuş ki? Belli ki, Kozanoğlu'na göre, kapitalizmin bir yere gittiği yok; "çoklu kriz" içinde ama yine de ufukta onu yıkacak bir devrim görünmüyor. Bu yüzden, küresel kapitalizm içinde yaşamamızı tavsiye ediyor; o zaman bu soruyu sormanın alemi ne?

Ama durum, bizi kapitalizm içinde "seçim başarıları, kamucu belediyecilik, komünal yaşam arayışları" ile uğraşarak

yaşamaya mahkum olduğumuzu inandırmaya çalışan Kozanoğlu ve sosyal reformistlerin göstermeye çalıştıkları gibi değil. Kozanoğlu bize inanmıyorsa hemen karşı köşesinde yazan "yoldaşları"na bakabilir. Örneğin, aynı gazetenin bir başka köşesinde yazan Yaşar Aydın, Özge Güneş'le birlikte, "eski dünya (yani kapitalist toplum) büyük bir gürültüyle ve etrafını yıka yıka çöküyor" diye yazıyorlar.

Öyleyse Sol Partili Kozanoğlu'nun "Kapitalizm Nereye Gidiyor?" sorusuna gereken yanıtı, kendi arkadaşlarının yazdıklarından verebiliriz: "Eski dünya" yani kapitalizm "büyük bir gürültüyle" dahası, "etrafını yıka yıka çöküyor"; ya da çöküşe gidiyor diyelim...

Demek ki, "ufukta bir dünya devrimi görünmediği" iddiası, katıksız bir sosyal reformist düşüncenin ürünüdür. Ufukta bir devrimin görünmediği iddiası "Kapitalist sistemin yıkılması o kadar gerçekleşemez bir şey" diye iman edip, öyleyse kapitalizm altında burjuva toplumun yırtıldığını söküğünü tamirle uğraşalım diyen sosyal reformist, oportünist "hak arayıcıları"nın iddiasıdır,

Oysa Kozanoğlu'nun yazdığı BirGün gazetesinin "Toplumsal ayaklanmalar çağındayız" manşeti; Özge Güneş'in sıraladığı sayısız ülkede patlak veren isyanlar ve halk ayaklanmaları kapitalizmin nereye gittiğine dair Prof. Kozanoğlu'na bir fikir vermeliydi.

Cümle sosyal reformistler ve oportünistler gözlerini kapayıp kulaklarını tıkasalar da kapitalizm çöküyor. **Yeni bir dünya doğuyor. Ve biz bu dünyanın ebesi toplumsal devrimler çağındayız!**

Görüp anlamak isteyen, Asya'dan Afrika'ya yayılan isyan dalgasına ve bütün Avrupa'nın emperyalist hükümetlerini sarsan işçi sınıfı ve emekçilerin dev kitle gösterilerine bakabilir.

İşçiler Açken Patronlara Huzur Yok!

DGD-SEN Kurucu Başkanı ve Bağımsız Emek-Sen yöneticisi Umut-Sen sözcüsü Murat Bostancı, 15 Ekim'de işbaşı yaptığı Capitol Migros Mağazasında, işyeri yemeğini teşhir ettiği sosyal medya paylaşımı sebep gösterilerek Bölge Müdürü Burhan Başaran tarafından işten çıkarıldı.

Bostancı, daha önce defalarca yeterli, besleyici, doyurucu ve yeterli oranda yemek talebinde bulduklarını ve yemeklerin kötü olduğunu ilettiklerini fakat işçilerin taleplerini dikkate almak yerine alay edildiğini belirtti.

22 Ekim günü, yine küçük plastik kaplarda verilen patates, makarna cacık ve tatlıdan oluşan yiyecekleri paylaşarak şirketlerin kar için işçilerin beslenme hakkına saldırdığını ifade etmişti.

İşten çıkarılan Murat Bostancı, işten çıkarılmasının asıl nedeninin sendikal faaliyetleri olduğunu belirterek işçilerin yiyeceği bir kaç lokmayı bile rantta çeviren şirketlere, patronlara karşı haklı mücadelesini sürdüreceğini vurguladı.

Gespey Fabrikasında Grev

Balikesir Gönen'de Gespey Rüzgâr Türbini Fabrikası'nda, Birleşik Metal-İş Sendikası 24 Ekim günü fabrikada greve çıktı.

Balikesir'in Gönen ilçesindeki Beyçelik Holding ve İspanyol GRI ortaklığında faaliyet gösteren Gespey Rüzgâr Türbini Fabrikası'nda, Birleşik Metal-İş Sendikası'nın aldığı karar doğrultusunda grev pankartı asıldı ve grev resmen başladı.

Birleşik Metal-İş'in 2024 yılında örgütlenmeye başladığı fabrikada, o günden bu yana sendika düşmanlığı, baskı ve tehditler eksik olmadı. İşçiler; sendikadan istifa ettirilmek istendi, işten çıkarıldı, son olarak da işyeri yönetimi tarafından başka bir sendikaya zorla üye yapıldı.

Patronun itirazı üzerine süren yetki davası sendika lehine sonuçlandı, ancak patron buna rağmen masaya oturmadı. Toplu iş sözleşmesi sürecinin tıkanmasıyla birlikte grev aşamasına gelindi.

Grev pankartının asılacağı saatlerde, cuma namazına gitmek için hazırlanan işçiler, işyeri yönetiminin fabrikaya imam getirdiğini gördü. İşçilerin dışarı çıkması halinde greve katılmasından endişe eden patronun, çözümü imamı fabrikaya çağırmakta bulduğu anlaşıldı.

Sendika, bu girişime Gönen Müftülüğü'nün destek verdiğini belirtti. İşçiler, "Cuma namazını bile grev korkusuna alet ettiler" sözleriyle tepkilerini dile getirdi.

Birleşik Metal-İş Sendikası ise Gespey'de yetkili sendika olarak grevi kararlılıkla sürdüreceğini açıkladı.

Sendikadan yapılan açıklamada, "Tüm zorluklara rağmen Gespey'de grevimizi başlattık. Grev pankartımızı biz indirmeden bu fabrikadan inmeyecek. Gespey işçilerinin sendikası da adresi de birdir, Umudumuz, dayanışmamız ve kararlılığımızla bu mücadeleden güçlenerek çıkacağız" denildi.

Hacettepe'de İşten Çıkarmalar

Hacettepe Üniversitesi yönetimi sosyal tesis ve işletmelerde çalışan 13 işçiyi "iktisadi işletme zarar ediyor" diyerek işten çıkarttı.

Türk-İş'e bağlı Koop-İş Sendikası'nda örgütlü olan işçiler Hacettepe Sıhhiye Kampüsü Tıp Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"İşimizi Aşımızı Onurumuzu Geri İstiyoruz" yazılı pankart açan işçiler "İşten Atmak Çözüm Değil Direniş Var", "Emeğimize Dokunma", "İyileşmeye Çalışan Kadın İşinden Edildi", "Kanserle Savaşırken İşten Atmak İnsanlık Suçudur" yazılı dövizler taşıdı.

Halen çalışmakta olan 157 işçinin ise toplu sözleşmeden doğan hakları gasp edildiği ifade edilen açıklamada, işletmelerin geliştirilmesi için hiçbir adım atılmadığı tam tersine zarar gösterilerek bilerek geriye götürüldüğü ifade edilerek "Sticker gelirleri elimizden alınmış, yurt girişlerine konulan otomat makineleri ve kampüse açılan bir Market

ile kantinlerin gelirleri düşürülmüştür. Zarar bahanesiyle kâr eden işletmeler kapatılmış, 13 işçi arkadaşımız hiçbir kriter gözetilmeksizin işten çıkarılmıştır" denildi.

Çalışmaya başlayan işçilere daha ilk günlerden itibaren 'Sendikaya üye olmayacaksınız' denildiği aktarılan açıklamada 'Eğer üye olursanız sözleşmeyi yenilemeyiz' denilerek açıkça işsizlikle tehdit edildikleri belirtilerek «Bu Hacettepe'de korku düzeni kurmak demektir! Bu emeğin sesini susturmak, örgütlülüğü yok etmek, işçiyi köleleştirmek demektir!" denildi.

"Üniversite kampüsünü biz ayakta tutuyoruz. Ve şimdi, o emeği hiçe sayanlara karşı sesimizi yükseltiyoruz" denilen açıklamada

"* İşten atılan arkadaşlarımız derhal geri alınsın.

* Sendikal haklara saygı gösterilsin.

* Üniversitede sendikal baskıya ve tehdide son verilsin" denilerek talepler belirtildi.

Şık Makas İşçileriyle Dayanışma

'Ahlaksızlık' Kodu

Şık Makas patronunun, tekstil sektöründeki diğer patronlar gibi, kısmi daralma ve üretimde düşüş bahanesiyle işçilerin yıllardır kazandığı hakları gasp etmeye çalıştığını belirten Turgut, Şık Makas patronunun daha önce Çorlu'daki fabrikasında binlerce işçiyi işten çıkardığını ve Öz İplik-İş Sendikası'yla birlik olup işçilerin alacaklarını ödemediğini hatırlattı.

Tokat'taki fabrikada ise son iki yılda 2 binden fazla işçinin işten çıkarıldığını, işçilerin tazminatlarını alamadıklarını söyleyen Turgut "Aylardır maaşlarını bekleyen işçiler, alacaklarını talep ettiklerinde ise toplu şekilde "ahlaksızlık" kodlarıyla işten atıldılar" dedi.

Sendika Patronun Sözcülüğünü Yaptı

Fabrikada, örgütlü Öz İplik-İş Sendikası'nın ise patronun yanında yer alarak işçilerin direnişini karalamak için "şiddet uyguladılar" yalanına sarıldığını, üyelerinin hakkını savunmak yerine patronun sözcülüğünü yaparak açıkça işçi sınıfına ihanet ettiğini söyledi.

Şık Makas işçilerinin mücadelesinin, tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğunu ifade eden Turgut. "Bizler, Tokat'taki Şık Makas işçilerinin haklı mücadelesini selamlıyoruz! İşçilerin kazanılmış tüm haklarına saygı duyulana, alacakları son kuruşuna kadar ödenene kadar bu mücadele sürecektir. Bizler de bu süreçte sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz" diyerek Şık Makas işçileriyle dayanışmanın büyütüleceğini vurguladı.

Sendika temsilcileri de söz alarak Şık Makas - Cross Jean işçilerinin mücadelesini selamlayarak bu mücadelenin tüm sınıfın mücadelesi olduğunu ve dayanışmanın büyütüleceğini belirtti.

Tokat'ta maaş ve tazminatları gasp edildi için iş bırakma eylemine geçen, patron yanlısı Öz İplik İş Sendikası'ndan istifa ederek BİR TEK-SEN'e üye olan ve işten atılan Şık Makas - Cross Tekstil işçilerinin sesini duyurmak için sendikalar demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin katılımıyla Kadıköy Bahariye Caddesi'nde bulunan Live's mağazası önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ünlü markaların isimlerinin bulunduğu "Bu Ürünler Çalıntıdır! Bu Markaların Ürünlerini Üreten İşçilerin Ücretleri Ödenmedi Tazminatları Gasp Edildi -Şık Makas / Cross İşçilerinin Hakkını Ver" yazılı pankart açılan eylemde basın açıklamasını Öğretmen Sendikası'ndan Evin Turgut okudu.

Tokat Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Şık Makas (Cross Jeans) fabrikasında işçilerin 20 gündür onurlu bir direniş sürdürdüğünü belirten Turgut, "Bizler de bugün burada, bu mağazanın önünde toplanarak, "Bu ürünler işçilerin emeğini ve haklarını çalarak üretilmiştir. Bu ürünleri üreten işçilerin hakları ödenmemiştir. Bu ürünler çalıntıdır!" demek için bir araya geldik" diyerek Şık Makas ve tedarikçisi olduğu ünlü markaları teşhir etti.

Şık Makas Büyürken İşçiler Yoksullaşıyor

Yaklaşık 10 yıldır Tokat'ta faaliyet gösteren Şık Makas'ın, fabrikasını devletten aldığı teşviklerle neredeyse sıfır maliyetle kurduğunu, her yıl İSO 500 listesinde üst sıralara tırmanan şirketin, üretim maliyetinin önemli kısmını kamu kaynaklarından karşıladığını belirten Turgut, "Ancak aynı patron, işçilerin asgari ücretine, tazminatına ve emeğine göz dikmiş durumda.

Sermayesi devletten, kârı işçiden alınan bu sistemde patronlar zenginleşirken, işçiler her geçen gün yoksullaşıyor" dedi.

Faşizmin Rezervasyonlu Açlığı

Devrimci Öğrenciler

Rezervasyon sistemi adı altında gizlenen bu soygunculuk, -ki 8 Ekim'de duyurulup 15 Ekim'de uygulamaya konan bir rezillik- öğrencileri bir hafta önceden yemek için sıraya sokuyor, rezervasyonsuz geleni kat be kat fazla ücret ödemeye mahkum ederken sınırlı miktarda 'yemek artığı' sunuyor.

Üniversitelerimiz, kapitalist barbarlığın ve faşizmin en çıplak saldırıganlığının vurulduğu cepheler haline geldi. Geçtiğimiz günlerde Hacettepe Üniversitesi'nde patlak veren isyan sadece bir yemekhane direnişi değil; emperyalizmin işbirlikçisi YÖK'ün, kayyım rektörlerin ve sermayenin gençliği açlıkla boğazlama planına karşı kaldırılmış yumruktu. Çünkü; **"Açlık burjuvazinin en güçlü silahıdır ama aynı zamanda da devrimin en güçlü silahıdır"** der Devlet ve Devrim'de Lenin. Burada açlık 'çifte karakterini' gösterir bize. Sermaye için boyun eğdirme aracıyken, devrimciler için isyan yakıtıdır. Hacettepe'de yaşanan durum da bundan farklı değildir. Çünkü yaptığımız bu alıntılar rastgele değil, sınıf mücadelesinin ABC'sidir. Rezervasyon sistemi, yemekhane zamları, KYK yurtlarına yapılan zamlar... Bunlar kapitalist açlık politikasının ta kendisidir.

Rezervasyon sistemi adı altında gizlenen bu soygunculuk, -ki 8 Ekim'de duyurulup 15 Ekim'de uygulamaya konan bir rezillik- öğrencileri bir hafta önceden yemek için sıraya sokuyor, rezervasyonsuz geleni kat be kat fazla ücret ödemeye mahkum ederken sınırlı miktarda 'yemek artığı' sunuyor. Hacettepe'de ki devrimci öfke de, 9 Ekim'de bu sebeplerle ilk kıvılcımıyla başladı. Öğrenciler, "yemekhane öğrencinindir, öğrencinin yemeği öğrenciyel!" diye haykırarak turnikeleri aştı, işçilere paydos ettirip yemek servisini kendi elleriyle organize etti. Öğrencinin yemeği öğrenciden geldi.

İlk olarak öğrencilerin kayyım

rektör Cahit Güran'la görüşme talebi, genel sekreter yardımcısı Gürsel Öz'ün yalan vaatleriyle savuşturuldu. Öğrencilerin, "Rezervasyon kalksın, zamlar geri alınsın, ücretsiz ve nitelikli beslenme hakkı tanınsın!" talepleri askıya alındı. Öğrenciler, gerçekleştirmiş oldukları yemekhane işgaline ertesi gün de devam etmek isteyince ne mi oldu? Sermayenin kışlasına Çevik Kuvvet yağdı tabi ki. Ardından 38 sıra arkadaşımız işkenceyle gözaltına alındı.

Ankara'da kampüslerdeki isyan ateşi Hacettepe ile sınırlı kalmadı. Ankara Üniversitesi DTCF'de faşizmin zavallı cancağazları küçük ölkücü çeteler sahneye çıktı. Yazın yapılan yemekhane zamları, kütüphanelerin 17:30'da zincire vurulması, kötü hijyen koşulları... Bu gibi temel talepler ile bildiri dağıtan öğrencilere dağıtım sırasında bir avuç asalak elinde muşta, yüzünde korku saldırmaya çalıştı. Bakmayın siz saldırı dediğime, tabi sözde bir saldırı bu. Çünkü faşist asalakların her böbürlenmesinde olduğu gibi burada da ÖGB'nin arkasına sığınıp şükran dilediler kendileri. Sıra arkadaşlarımız ise her zaman olduğu gibi bu zavallı saldırıyı da püskürttü. Ancak devreye polis girdi ve 9 sıra arkadaşımız abluka altına alındı, gözaltına sürüklendi.

Bitti mi sandın okuyucu? Faşizm hiç tek konumda sınırlı kalır mı? Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde ise faşizm, kadın katillerini korumak pahasına gençliği ezerken, bir yıl önce şüpheli ölümüyle aramızdan ayrılan Rojin Kabaiş'in cinayetini örtmek istiyor. Rojin'in vücudunda iki erkek DNA'sı, otopsiye rektörün karışması,

ATK'nin intihar yalanı... Eylemler 14 Ekim'de başladı, 21 Ekim'de 8. gününe girdi. "Rojin İçin Adalet ve Jin Jiyan Azadi" sloganlarıyla yürüyen sıra arkadaşlarımız, Hamdullah Şevli'nin korumaları tarafından dövüldü. Boşuna "Devletiniz kadın katilidir" demiyoruz. Bir bildiğimiz var ki haykırıyoruz meydanlarda ne vakittir. yapılan her demokratik kitle eyleminde olduğu gibi kadın cinayetlerine karşı yapılan her eylemde de zor aygıtları ve devlet şiddeti ile karşı karşıya kalıyoruz. Ortada kısılmak istenen bir ses, karşılığında ise o sesi her defasında daha da yükselten kadınlar var. Rojin ne ilk ne de son. **Devlet terörü ne ilk ne de son. Bildiğimiz ilk ve son ise zaferin ilkiyle, hesaplaşmanın sonu olacak! Hesap soracağız; daha yüksek, daha korkusuz, daha öfkeli...**

Tüm bunlar boşuna değil. Faşizm, gençliği ezerken tarihini yazıyor; ezmeye çalıştığı gençlik tarafından çöküntüye uğruyor. Devrimci gençlik faşizmi tarihiyle tokatlıyor. 68'de gençlik ateşini kampüslerde yükselten gençlik, 71'de ODTÜ'yü grevle kuşatan gençlik, Gezi'de ve 19 Mart'ta ayaklanmaya öncülük eden gençlik, aynı gençliktir. Faşizm de bunu biliyor ki tüm baskı aygıtlarını gençlik üzerine salıyor. Çünkü karşılığında korku duvarlarının arkasına sığınan bir gençlik bulamıyor. Gençlik tüm korku duvarlarını geçtiğimiz 19 Mart'ta yıktı ve bunun farkındalar. **Dövüşmekten başka hiçbir şansı olmayan gençliği kendi elleriyle yarattı faşizm.** Ve şimdi gençlik ona tam da bu isteğini verecek. Dövüşecek. Daha fazla, daha fazla ve daima...

Rektör Hesap Verecek

Kayseri'de Erciyes Üniversitesi öğrencileri öldürülen arkadaşları için yürüdü.

Üniversite öğrencileri Meliha Keskin'in katledildiği Edebiyat Fakültesi'nden Rektörlük önüne yürüyüş yaparak kadın cinayetlerini protesto etti.

Meliha Keskin'in katledilmesine ilişkin üniversite yönetiminin öğrencilere olayın münferit olduğu ve kampüsün güvenli olduğu yönünde mesaj atması öğrencileri isyan ettirdi.

Rektörlük önündeyapılan açıklamada "Olayın münferit olduğu ve kampüsün güvenli olduğu mesajı atan üniversite yönetimi önce okula pompalı tüfeğin nasıl sokulduğunu açıklayacak, hesap versin" denildi.

Boğaziçi Üniversitesi'nde Hilal Özdemir'in katledilmesinin üzerinden üstünden iki ay bile geçmediğini hatırlatan öğrenciler. İki ay içinde iki farklı kampüste cinayet işlendiyse rektörlüğün ve iktidarın sessiz kalamayacağını bu konuda önlem alınması gerektiğini belirtti.

"Devrimci Tutsakların Mücadelesine Omuz Verelim"

Mücadele Birliği Platformu, 31 yıldır tutsak olan Elif Vural Yaş'ın tahliyesi 3. kez 6 ay süreyle ertelenmesine ilişkin İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirdi. Ölene kadar tutsaklık ilkesini benimseyen devletin, devrimcilerin sadece özgürlüklerini değil, yaşam hakkını da engellediğini vurgulayarak devrimci tutsakların mücadelesine omuz verme çağrısında bulundu.

"Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük" pankartının açıldığı basın toplantısında Mücadele Birliği Platformu adına basın açıklamasını Elif Yaş'ın görüşçüsü olan Fatma Yıldırım okudu.

31 Yıllık tutsak Elif Vural Yaş'ın tahliyesinin 3. kez 6 aylığına ertelendiğini söyleyen Yıldırım, "Zindanlarda devrimci tutsaklara yönelik baskı ve hak gaspları artarak sürüyor. Son dönemlerde devrimci tutsaklara yönelik en önemli saldırılardan olan infaz ertelemeler ve infaz yakmalar da birçok hapisane tarafından neredeyse bir rutin uygulama haline getirildi. Hapishanelerde tutsakların tahliyesine son kertede karar verme yetkisinde olan İdari Gözlem Kurulları, neredeyse hiçbir hukuki dayanağı olmadan keyfi nedenler göstererek devrimci tutsakların tahliyesini erteleyip engelliyor." dedi.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan ve geçtiğimiz sene Kasım ayında 30 yılını dolduran devrimci tutsak Elif Yaş'ın, ceza süresi bitmesine rağmen tahliye edilmediğini söyleyen Yıldırım, Yaş'ın 2024 yılının Kasım ayında tutsaklıkta 30 yılı geride bıraktığını ve şartlı tahliye tarihinin dolduğunu aktaran Yıldırım, Bakırköy Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü İdare ve Gözlemi Kurulu'nun tahliye tarihinden bir hafta önce toplanarak çeşitli gerekçeler gösterip Yaş'ın infazı 6 ay ertelediğini söyledi.

Kalp romatizması hastası olan ve kalp kapakçığında kalınlaşma bulunan Elif Yaş'ın düzenli olarak kalp ilacı kullanmakta olduğunu, bu süreçte, Şubat 2025 tarihinde hapishanede rahatsızlandığını, acil olarak Bakırköy Sadi Konuk Hastanesine kaldırıldığını belirten Yıldırım hastanede tahlillerin yapıldığını, hapishanede yapılan muayenesinde Yaş'a kalp rahatsızlığının ilerlediği, bu nedenle bu tür ataklarla daha sık karşılaşabileceği söylenmişti. Kardiyoloji bölümüne sevki istenmiş, Mart 2025'e Bakırköy Sadi Konuk Hastanesi kardiyoloji bölümüne sevki yapılmış ve kendisine ilaç tedavisi uygulanmıştı. Elif'in ayrıca tansiyon hastalığı da mevcut bulun-

yor. Yıldırım, tüm bu tedavi süreçlerine ve sağlık risklerine rağmen rapor yazılmadığını ve tahliyesinin 3. kez ertelenerek sağlığının riske atıldığını vurguladı.

İnfaz yakmalarının bir an önce durdurulması gerektiğini söyleyen Yıldırım, "Üç seferdir verilen ertelemelerde kendisi yalnızca hapisane psikoloğu ile Ağır kalp hastası olan Elif'in cezaevi koşullarında tutulmaya devam edilmesi devrimci tutsaklara yönelik baskıların yaşam hakkına saldırılarla sürdüğünü gösteriyor. Artık devlet cezavleri aracılığıyla Nazi yasalarını bile aratmayacak uygulamalarla her gün yeni bir skandala imza atıyor" dedi.

Ölene kadar tutsaklık ilkesini benimseyen devletin her kurumuyla, devrimcilerin sadece özgürlüklerini değil, yaşam hakkını da engellediği ifade eden Yıldırım "Bizler, Elif Yaş'ın yol arkadaşları, dostları, avukatları, görüşçüleri olarak tüm duyarlı yakınma saldırılarına maruz bırakılan tüm devrimci yurtsever tutsaklara sahip çık+maya çağırıyoruz. Tek bir tutsak bile özgür olmadan hiç birimizin özgür olmayacağını biliyoruz. Hepinizi tüm politik tutsakların özgürlük mücadelesine omuz vermeye davet ediyoruz. Tutsak Elif yaş derhal özgür bırakılsın" dedi.

Bütünsel Değişim

C. Dağlı

Burjuvaziyle savaşırken, savaşa dahil olan sayısız güçle mücadele etmek zorunda kalırız. Bunlar gerek nesnel toplumsal koşullardan doğan güçlüklerdir, gerek düşmanın karşımıza çıkardığı güçler, gerekse de kendimizden kaynaklanan güçlüklerdir. Her adımda önümüze çıkan güçlüklerle savaşmak, sınıf savaşının kopmaz bir parçasıdır.

Devrimci komünist hareket, yalnızca çeşitli güçlüklerle mücadele etmedi, **tüm mücadele boyunca tehlikeler ve risklerle dolu süreçlerden geçti.** Her an tehlikeyle yüz yüze olanlar yalnızca kadrolar ve önder konumunda olanlar değildir. Hareketin çevre ilişkileri de aynı tehlikeleri göğüslemek durumunda oldu. Hareket bir bütün olarak, en tehlikeli ve riskli ortam ve durumlardan geçmiştir ve geçmektedir. Bu, devrimci güçlerin ölümüne savaşır.

Burjuvazinin önümüze sürekli engeller, güçlükler çıkarması, tehlikeli ve riskli durumlar yaratması, onların sınıf egemenliğini güvenceye almaz. Söylemeye bile gerek yok ki, **devrimci, ilerici amaç yolunda hiçbir zorluk ve ölümcül tehlike gözümüzü yıldıramadı ve yıldıramaz da.** Aksine, mücadelenin zorlu süreçlerden geçmesi bizi daha bir bilir, yetkinleştirir ve olgunlaştırır. Böylesine baş eğmez kitlelerin ve politik partinin olduğu bir yerde burjuva sınıf, egemenliğinden ve yarınından emin değildir.

Nesnel toplumsal koşullardan ileri gelen engeller yok yalnızca, aynı koşullar bize olanaklar da sunuyor. Emekçilerin antikapitalist başkaldırısını ekonomik yoldan önleyemeyen burjuvazi ve siyasi iktidar, daha çok siyasi baskıya, daha koyu bir şiddete başvuruyor. **Baskı ve şiddetin yoğunlaşması, kitlelerin başkaldırısını genişletmekten başka bir şeye yaramıyor.**

Doğru şeyleri söylemek için sınıf mücadelesini kendi gelişimi ve bütünlüğü içinde gözlemlememiz gerekir. Pratik mücadeleye dönük gözlem, analiz, değerlendirme vb, teori kurma, sınıf savaşının yeni çarpışmalarında uygulama amacı taşır. Teori, yalnızca kitleleri eğitmez, eğiticiyi de eğitir. Marksist-Leninist teoriyle donanan politik örgüt, sınıf savaşının yönlendirilmesinde daha başarılı olur. Fakat, tarih karşımıza yeni ve değişen

olaylar çıkarır. **Yeni olayları karşılarken, teoriyle silahlanmak, politik örgüte büyük bir avantaj sağlar. Olayları kucaklamak içinse yetenek ve yetkinlik gerekir.** Tüm eylem becerimizi ve yetkinliğimizi, tam da yeni olaylarda hayata geçirmek için kullanmalıyız. Yeni ve değişen olaylara yanıt vermek için yaratıcı inisiyatif göstermemiz gerekiyor. Beceri yaratıcı girişim, yeni ve ani olayların ortaya çıkmasıyla büyük bir önem kazanıyor.

Bugüne kadar süren yoğun devrimci mücadele, sayısız eylem ve bir dizi ayaklanma sonucunda halk iktidara gelemedi; fakat, siyasi iktidar devlet ve bir bütün olarak tekeli egemenlik teşhir oldu, yıprandı ve zayıfladı. Devrimin yükselişi, burjuva sınıf egemenliğinin daha da zayıflaması demektir. **Bu yeni durum, devrimin zaferi yolunda önemli bir göstergedir.**

Her devrim, halkın iktidara gelmesiyle sonuçlanmayabilir. Emekçi halkın iktidarıyla sonuçlanmasa da devrimde, burjuvazinin egemenliği zayıflar. Sarsılır ve yönetenler, bir dizi değişiklik yapmak zorunda kalırlar. 1905 Rus Devriminde, devrimci ayaklanma yenilgiye uğradı, devrim zaferine ulaşmadı, yine de egemen sınıfın iktidarını zayıflattığı için, 1905 tarihe bir devrim olarak geçti. Halk kitlelerinin iktidara gelmesi için bir dizi devrim gerekebilir.

Yakın tarihte, Latin Amerika'da birçok ülkede halk uzun devrimle iktidara geldi. İktidara gelmek için uzun süre şiddetli çatışmalardan geçildi. Devrimci mücadele yöntemleri sonuna kadar kullanıldı. Sokak savaşları, ayaklanmalar birbirini izledi. Venezuela'da birkaç defa ayaklanma oldu. Orada, devrimci-demokratik iktidarlara sosyalizme kadar vardırılmak için, proletaryanın halka önderlik etmesi gerekiyor.

Yine yakın zamanda Kuzey Afrika'da, halkın iktidara gelmesi bakımından tam da bir dizi devrim gerektiği anlaşıldı. Burjuvazi devrimin kazanımlarını gasp etti. Halk güçlerinin zayıflığından dolayı, burjuvazi iktidarı aldı. Halk kitlelerinin iktidara gelmesi, yeni ayaklanmalara bağlı. İktidara gelmek için bir dizi devrim gerekebilir.

Dünya işçi sınıfı hareketinin

devrim ve sosyalizm kavgasında yarattığı deneyimlere dönük anlam ve açıklama çabamız her zaman canlı oldu. Güncel devrim mücadelesine yönelik anlayış ve tavrımız da hep aynıdır. Bu, devrimi başarmak isteyen gerçek proleter sınıf partisinin tavrıdır. Devrim deneyimlerine yönelik gözlem, analiz ve teori yöntemimiz, canlı sınıf savaşına rahatlıkla uygulanan bir yöntemdir. Ulaşılan sonuçları pratiğe uygulamak için, iki şeyin yapılması gerekir. İlki pratiğe geçirilmeden önce teori, gözlem ve değerlendirmelerde gerekli değişiklikler yapılmalıdır; ikinci olarak da teorinin uygulanacağı somut koşullar çok iyi bilinmelidir. **Üzerinden onlarca yıl geçmesine rağmen, bizim devrim deneyimlerimiz her zaman canlı kalmıştır.** Bu nedenle, deneyimin sonuçlarını uygulama alanına aktarırken çelişkiye düşülmedi.

Aslında, her eylemden sonra, sonraki eylemlere uygulamak için, pratikten dersler çıkarıyoruz. Bunu hem kolektif olarak, hem bireysel olarak yapıyoruz. Sorun bu bakış açısından bakıp değerlendirmeleri bilince çıkararak, farkında olarak yapmaktır.

Devrimin günün yaşamsal sorununu olduğu veya iktidar sorununun çözümünün ivedi olduğunu söylemek, tek başına bizi sonuca götürmez, fakat hedef yolunda çok önemli adım-

ların atılması anlamına gelir. Sonuca ulaşmak için daha fazlası gerekiyor. **Sonuç için doğru kararların alınması alınan kararların veya teorinin hayata geçmesi, ya da devrimci hedefe varmak için = teori ve pratiğin birliği.**

Bilmekle yapabilmek farklı şeydir ve ikisi arasında belirli bir zaman aralığı vardır. Devrimci işçi hareketi ve siyasi partisi etkin politik mücadeleyle, bu zaman aralığını kısaltabilir. İşçi sınıfı ve partisi güncel sınıf mücadelesinin ve tarihin etkin aktörleridir. Devrimci politika izleyerek, temel devrimci hedefleri daha hızlıca yaşama geçirebilirler. Teoriyi pratiğe uygulamanın aracı, devrimci politikadır.

Yoğun bir devrimci süreçten geçiyoruz. İsyan ve ayaklanma dönemleri, böylesine yoğun devrimci dönemlerdir. Dolayısıyla etkin politik dönemlerdir. **Teorinin kısa sürede hayata geçtiği dönemler isyan, ayaklanma ve devrim dönemleridir.** Böylesi dönemlerde tarih daha kısadır.

Karşıt sınıfların birliğine ve mücadelesine dayanan kapitalist toplumda, olaylar tarihin en yoğun döneminde. Türkiye tekelci kapitalist sisteminde olayların zenginliği bakımından aynı durum yaşanıyor. Bir farkla ki, bu topraklarda, olaylar bir çok ülkeye göre çok daha yoğun ve zengin. Olaylar sadece yoğunlaşmıyor, aynı zamanda çeşitlilik gösteriyor. Olaylar çeşitlilik ve değişiklik gösteriyor. Dolayısıyla, çeşitlilik ve farklılık gösteren olayları karşılarken, devrimci teoriyle, diyalektik ve tarihsel materyalizmle silahlanmak, bize kesin bir avantaj sağlıyor. Fakat, yeni olayları anlamak ve doğru pratik için,

teorinin yanında, partinin ve kadroların becerileri, uyanıkları, yaratıcı zekaları ve inisiyatif koymaları tartışmasız öne çıkar.

Her halk ayaklanması kendi eylem tarzını yarattı. Gezi'nin, 19 Mart'ın 6-8 Ekim'in kendi hareket tarzı var. Yarın başka ayaklanmaların kendi yarattığı hareket tarzı olacaktır. Önceki eylem tarzlarının bu nedenle yeni eylemlere sınırlı desteği olur. Eylemler, kendi yaratıcılıklarını kullanarak, yeni biçimler oluştururlar. Bu yolla tarih ilerliyor. Eski tekrarlanarak ilerleme olmaz. Olayların temposunda belirgin bir artış, olayların çeşitliliğinde artış ve tarihsel yeni öğelerle yeni bir hız kazanması demektir.

Her gün sayısız olay oluyor. Olaylar günlük yaşamımıza sayısız görüngü içinde yansıyor. Günümüzde en küçük olayı bile duymamak olanaksız. Hepimiz, her yerde gözlerimizin önünde meydana gelen olaylardan söz ederiz. Derinlikli kavrayış, yalnızca olayların bir listesini sunmaz. Burada bir fikir, kavrayış yoktur. Aynı tarihsel dönemde ve aynı maddi temel üzerinde oluşan olayların arasında nesnel toplumsal bir bağ vardır. Fikir, bu nesnel bağ kavramak ve açıklamaktır. Fikrin etkili olması için, gerçekliği yansıtmalıdır. Sığ düşünceli çevrelerde her olguyu, kendi başına, münferit bir olay olarak ele alma, yerleşmiş bir anlayış halini almış.

Olayların oluşmasında yalnızca nesnel toplumsal koşulların etkisi değil, halk kitlelerinin karşılanmayan isteklerinin ve bu toplumda giderilemeyecek özelemlerinin de etkisi var. Demek ki, **olayları tüm bağlantılarıyla anlamak ve açıklamak gere-**

kiyor. Daha tam açıklamak gerekirse, olguları, kendi gelişimi, nesnel bağı, karşılıklı etkisi ve bütünlüğü içinde anlatmalıyız.

Kapitalist düzen bir bütün olarak üretici güçlerin ve insanların evrensel gelişimi önünde engeldir. Ve aynı zamanda, ulaştığı gelişme düzeyi sonucu, daha yüksek bir topluma, sosyalizme geçiş için bir bütün olarak olgundur. Buradan şu devrimci sonuç çıkar ki, işçi sınıfı devrimle, üretici güçlerin bütünlüğüne, toplum adına el koyduğunda ve üreticilerin ortak denetimine aldığı anda, tüm insani potansiyelini tam kapasite geliştirebilir.

Toplumun bütünlüklü değişimi, çağdaş gelişmenin kendisi tarafından dayatılmıştır. Toplumun değişim zorunluluğu, kendini sayısız olay tarafından dışa vuruyor. Burjuvazi, maddi koşulları, kendi isteği dışında sermayenin hareket yasalarınca geliştirmek zorundadır. Yeni ve daha yüksek bir toplumun koşulları zorunlu olarak oluştuğundan, bu koşulların yeni toplumun kendisine dönüşmesi de zorunludur. Bu koşullar ne denli olgun olursa olsun, değişim devrimle olur. Köklü devrimci değişimle kurulan yeni toplum, ilerici bir toplumdur.

Emekçi ve sömürülenler, bugüne kadarki en derin ve genel sefalet içinde. Yoksulluk ve yoksunluk hiç bu denli yıkıcı boyutlar kazanmamıştı. Bu insanlar tam anlamıyla ölüm kalım sınırında yaşıyor. Durumları hiç şu sözde ifade edilen kadar tam yerini bulmamıştı: "Olmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu!" İşte burjuva sistemin insanlığı getirdiği nokta burası.

Sorun çok kesin ve net: Sorun, sistem sorunudur. Ama **burjuva bakış açısından, sorun siyaset tarzında, sorun bugünkü iktidarın siyaset tarzında. Siyasi iktidar ve siyaset tarzı değişirse, emekçilerin koşulları ve durumu değişir.** Bu bakış bir aldatmacadır. İnsanlar meselelerin yalnızca siyasi iktidar olmadığını, bir sistem meselesi olduğunun farkında. Burjuva bakış, gerçekler karşısında tuzla buz oluyor.

Ezilen ve sömürülenler, bir şeyin daha farkında: Ölüm kalım sınırında, ılımlı, uzlaşmacı, burjuvaziyle sınıf işbirlikçiliğinin etkisi, hızla geriliyor. Bu sınırlarda her şey son derece kesin ve keskin. Reformist ve oportünist hareketler, bu sınırlarda bir etki gösteremezler. Burjuva toplum ve bugünkü koşullar, devrimci yoldan başka bir yolla değişime. **Gerçek devrimci çıkış, her gün daha çok insan için, bir çıkış olarak benimsenir oldu. Bu, devrimin zaferi yolunda büyük bir değişim ve sıçramadır.**

Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu Kuruldu

Konuşmacılar

- **Venezuela Ulusal Meclisi eski İkinci Başkan Yardımcısı Simón Bolívar Enstitüsü'nün mevcut başkanı Blanca Eekhout**
- Venezuela Ulusal Meclisi ve Venezuela Ulusal Yerli Konseyi Üyesi Noelí Pocaterra
- **Küba Sinematografik Sanat ve Endüstri Enstitüsü Müdürü Lázara Lizette Vila Espina**
- Venezuela Komünist Partisi (PCV) Örgüt Sekreteri Luisa González
- **El Panal Komünü aktivisti Anacaona Marin, Uluslararası Dayanışma ve Barış Komitesi (COSI, Venezuela) temsilcisi Úrsula Aguilera**
- Kolombiya Komünist Partisi (PCC) Venezuela Merkez Bölgesi Başkanı Aminta Beleño Gómez
- **Kurtuluş Partisi (PL, Arjantin) Genel Sekreteri Irina Santesteban**
- Arjantin Medya ve İletişim Kolektifleri Ağı üyesi Ayelen Correa
- **Ulusal Kurucu Meclis eski Birinci Başkan Yardımcısı ve mevcut Parlamento Üyesi Tania Díaz**
- Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi (PSUV) Kadın Sekreterliği Başkan Yardımcısı ve Parlamento Üyesi Diva Guzmán
- **Kadın ve Cinsiyet Eşitliği eski Bakanı ve mevcut Parlamento Üyesi Asia Villegas**
- Türkiye'den Emekçi Kadınlar (EKA) adına Özlem Oral
- **Yunanistan Devrimci Teori Grubu'ndan Materi Panagiota**
- İngiltere Büyük Britanya Komünist Partisi-Marksist-Leninist (CPGB-ML) temsilcisi Joti Brar ve Belçika Komünist Partisi Siyasi Bürosu üyesi Yannick Vanonckelen, video sunumlarıyla katıldı. Kenya Devrimci Kadınlar Birliği (RWL) ve Güney Kore Halk Demokrasi Partisi adına da açıklamalar okundu.

Venezuela'da 21 Ekim 2025'te toplanan Dünya Anti Emperyalist Kadın Platformu, yaptığı bir konferans ile kuruluşunu deklare etti.

Aralarında Emekçi Kadınlar (EKA)'nın da bulunduğu Latin Amerika, Asya, Afrika ve Avrupa'dan kadın örgütleri temsilcileri, komün aktivistleri ve parlamenterlerden oluşan 100'den fazla katılımcı Venezuela'nın başkenti Caracas'ta Casa Amarilla'da bir araya gelerek kuruluş bildirgelerini açıkladı, ardından Kadın Platformunun 10 Önemli Hedefi'ni açıkladı.

Türkiye'den Emekçi Kadınlar (EKA) adına Özlem Oral konuşma yapıyor

Anti-Emperyalist Kadın Platformu Kuruluş Bildirgesi

Sistematik ayrımcılık altında kadınların hayatta kalması ve gelişmesi garanti edilemez. Ezilen ve sömürülen emekçi kadınların insan hakları ve onuru, savaş ve şiddet tarafından acımasızca çiğnenmektedir. Barbarlık dönemlerinde, çocuklarla birlikte kadınlar da en çok acı çeken ve ölümden daha acı verici aşağılanmalara maruz kalanlardır. Emperyalist sömürü ve yağma sınır tanımaz. Emperyalist ülkelerdeki

kadınlar, tekeli sermayenin sömürsünün hedefi haline getirilmekte, kapitalist ideolojiyi kabul etmeye zorlanmakta ve Üçüncü Dünya kadınları ile emperyalist ülkelerdeki kadınları bölmeyi amaçlayan bir tahakküm ideolojisi tarafından beyinleri yıkanmaktadır. Kadın haklarını gerçekten güvence altına alan halk hükümetleri altında yaşayan kadınlar da sürekli olarak emperyalist savaş tehdidi altındadır.

Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu'nun 10 Temel Hedefi

Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu (Kadın Platformu), Paris Deklarasyonu ve Dünya Anti Emperyalist Platform Filistin Deklarasyonu'na katıldığını ve ortak eyleme kararlı olduğunu teyit ederek, dünya kamuoyuna aşağıdaki on temel hedefi ilan eder.

- 1 Kadınları tarihin akışını şekillendirmede aktif katılımcılar olarak görüyor ve küresel anti emperyalist güçlerin nihai zaferi için çabalayarak emperyalist saldırı savaşlarına karşı çıkmayı taahhüt ediyoruz.
- 2 Emperyalist güçlerin askeri operasyonları, silah üretimi ve savaş propagandasıyla iş birliği yapmayı reddediyoruz. Ayrıca, kadın işçiler de dahil olmak üzere her sınıf ve tabakadan kadınla birlikte savaş karşıtı barış hareketini ve anti emperyalist, ABD karşıtı mücadeleyi kararlılıkla sürdürüyoruz.
- 3 Kadınların emperyalist saldırı savaşlarında top yemi, savaş işçisi ve savaş kölesi olarak seferber edilmesini şiddetle reddediyoruz.
- 4 Çeşitli araç ve yöntemlerle, müdahalesini ve saldırganlığını "kadın hakları" bahanesiyle meşrulaştıran emperyalizmin doğasını ifşa ediyor ve reddediyoruz.
- 5 Emperyalizmin sömürü ve yağmasına karşı çıkıyor, kadın işçiler ve kadın çiftçiler de dahil olmak üzere çalışan kadınlarla aktif dayanışma içindeyiz.
- 6 Emperyalizm, kapitalizm ve feodal uygulamalar altında kadınların karşılaştığı karmaşık sorunları çözmek için sürekli çaba gösteriyoruz.
- 7 Kadın hareketi içinde ulusal, bölgesel ve küresel düzeylerde birlik ve dayanışmayı güçlendiriyoruz.
- 8 Emperyalizm yanlısı, oportünist ve kadın karşıtı gerici fikir ve eğilimlere karşı keskin ve kararlı bir ideolojik mücadele yürütüyoruz.
- 9 Devrim ve inşa süreçlerinde kadın kitlelerinin bağımsız statüsünü ve yaratıcı rolünü sürekli olarak yükseltmeye çalışıyoruz.
- 10 Kadınlara değer veren, insan odaklı bir topluma doğru ilerlemenin tarihi pratiğinde öncü rolümüzü güçlendiriyoruz.

İnsanlık artık bağımsızlık ve boyun eğdirme arasında bir yol ayırımıdadır. İşgal ve yağmayla ayakta duran emperyalist güçler, insan toplumunu saran ve onu bir dünya savaşına sürükleyen eşi benzeri görülmemiş krizi önlemek için bir savaş çılgınlığına giriyor. 1. ve 2. Dünya Savaşları'nın eşi benzeri görülmemiş yıkımının arkasındaki suçlu olan emperyalizm, bugün pervasızca 3. Dünya Savaşı'nı kışkırtıyor. İnsanlık tarihi boyunca, egemen sınıflar kadınları her zaman top yemi, savaş zamanı işçisi ve savaş zamanlarında savaş kölesi konumuna indirgemmiştir. Anti emperyalizm ve kendi kaderini tayin hakkı, yaşam ve barışa giden yoldur; emperyalizm yanlısı olmak ve boyun eğdirmek ise ölüme ve savaşa giden yoldur.

Anti emperyalizm ve kendi kaderini tayin hakkı bayrağını yükseklerle kaldırmalı ve mücadeleyi sürdürmeliyiz. Bugün dünya çapında yaşanan işgaller ve katliamlar, tahakküm ve yağma, baskı ve sömürü, emperyalizm var olduğu sürece ulusal ve sınıfsal ayrımcılığın ortadan kaldırılamayacağı gerçeğini doğrulamaktadır. Emperyalizm, faşizm, şiddet ve savaş. Dünyanın dört bir yanındaki ilerici kadınlar, emperyalist savaş propagandası, silah üretimi ve askeri eylemlerle iş birliği yapmayı reddetmeli ve geniş emekçi kadın kesimlerini savaş karşıtı, anti emperyalist ve anti faşist mücadeleye seferber ederek daha da ileri gitmelidir. Tüm kadınlar, emperyalizm ve faşizmin ortadan kaldırılması mücadelesinde tek vücut olarak ayağa kalkmalıdır.

"Böl ve yönet", emperyalist güçlerin temel taktiklerinden biridir. Hem emperyalist ülkeler-

de hem de sömürgeleştirilmiş uluslarda kadınları ve erkekleri böler, aralarında nefreti körükler ve birlik ve dayanışmayı engellerler. Aynı şekilde, emperyalist güçler sosyalist ve anti emperyalist devletleri "insan hakları ihlalcileri" olarak karalar ve yaptırımlar, tecrit ve boğma için sözde "kadın hakları"ni bahane olarak kullanırlar. Bazı kadınlar tarafından savunulan aşırı feminizm, toplumsal sorunları kadınlar ve erkekler arasındaki biyolojik çatışmalara dönüştürerek kadın hareketini yanlış bir yöne sürükleyen bir tür "kadın şovenizm"inden başka bir şey değildir. Emperyalist ve oportünist güçlerin "kadın hakları" bayrağı altında yürüttüğü sahte propagandayı reddediyor, gerici özlerini ifşa edip ezeceğiz.

Devrim ve inşa süreçlerine eşit katılımcılar olarak kadınlar, tarih boyunca her türlü tahakküme karşı kan dökerek ve mücadele ederek kadın kurtuluş hareketini ilerletmişlerdir. Özellikle 20. yüzyıldan bu yana, emperyalizme direnmede, sömürge yönetiminden kurtuluş mücadelesinde ve yeni toplumlar inşa etmede hayati bir rol oynamışlardır ve bugün de mücadelenin ön saflarında yer alarak kendi kaderlerini cesurca şekillendirmektedirler. Kadınların kurtuluşu ve kadınların toplumsal kurtuluşu, yalnızca adalet yolunda -ulusal kurtuluş, sınıf kurtuluşu ve tüm insanlığın ortak özlemi olan insan kurtuluşu yolunda- sağlanabilir. Uluslararası birlik ve dayanışmayı güçlendirmeye, kadınların onuru ve hakları, uluslararası barış ve kendi kaderini tayin hakkı için mücadele etmeye devam edeceğiz.

